

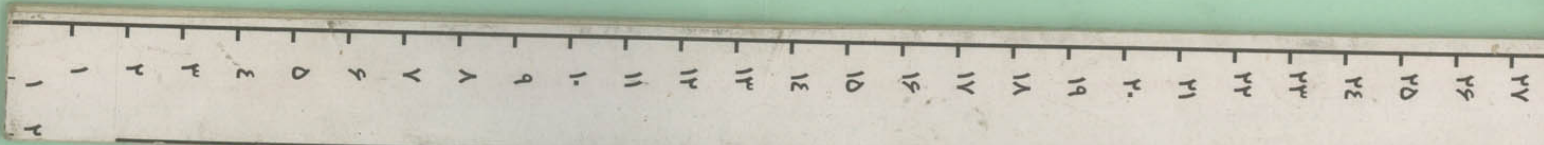
عارف افغانی ۸۶، ۱۳، ۲۰
۲۳ ۵، ۲

۱۸۷۴۴

۲۰۹۹۰۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب مجموعه مشتمل بر مناجات، علوم عربیه و منطق	
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۸۷۴۴
شماره ثبت کتاب	۲۰۹۹۰۹

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۸۷۴۴

۱۸۷۴۴

۲۰۹۹۰۹

۱
۱
۸
۳
۳
۵
۵
۸
۷
۶
۰۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران
کتاب مجموعه متون و مقالات، علوم عربیه و منطق		
مؤلف		شماره ثبت کتاب
مترجم		۲۰۹۹۰۹
شماره قفسه ۱۸۷۴۴		

خطی	کتابخانه
اسلامی	مجلس شورای

۱۸۷۴۴

۱۸۷۴۴

۲۰۹۹۰۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران
کتاب مجموعه مشتمل بر مقالات، علوم عربیه و منطق		
مؤلف		شماره ثبت کتاب
مترجم		۲۰۹۹۰۹
شماره قفسه ۱۸۷۴۴		

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۸۷۴۴

بسم الله الرحمن الرحيم

تغلی شده عم نوال چونکه این مور صغیفه بمور تقویه سید جید کسبه اوراق
آخرت جمع نمود که طالب این زبان را بکار آید و موسوم الف و آخر آن شد

الوصاحب قبله تحقيق وكيع تحقيق قبله كابر صاحب الامراء والادب

از اکثرین فردیت استنباط

بلا انجیا بالک یما مودس لکیز بر صیا لطر جبت خمیر کو اینه
حاله ان نسو له لفضارت العیال لکیز اصغر لکیز است احمد وانه تو

و اما که از این نیز بدینسان بعضی ها و در نزد منقض گویند که احوال غریب

اشخاصی که بحیف ترند موافقت بجز امور دنیوی و ارباب دیگر مبارک

عالم که حضرت ملا محمد باقر است با مقام رسول و سایل مغز و منفرد گشته است

بجز که سعادت کوین دیلم مسجد رح و بعد به ساحت کوه معلوم است

نور ... قباکوه و منها ولنه ضلالتا انما نضاح ام دام

اجلاله از اقل الناس و در باب اختصاص خدمت آنحضرت قاضی محمد

را این محبت اقتضای نماید که این مومنین از مدت مرید در موضع جکوا

باشند علوم و فنون را در کرم می باشد و هیچ اخبار و اخبار را در اختیار

باب فی الجبل البصیرت فی السیاحه بر حلاوت ایام امید مادیست دارد

قائم شاه

در چهار لاجار قاصد با جوره و در بخت کیمیا خالصیت فرستاده
 رجا که بر خیزت زات و الا صفات و کیفیت روزگار در تو
 آن جوانی زین کار قلم مشکین رقم زباید که طاعت خا طافا
 در نیم ستور است ز یاد و سیه یاد ام و سید ام باو برست الهی
 و الله الا بحال عمو صیاحب خرم خرم الحمد و الکرم معون مردت
 خزن فتوت مجمع شفقت منبع علوم مرکز فہوم
 یصاحب من نلو و سد عنایت از کترین عقیدت استناء قا
 شام بقدر از الاف الوف استند عالی ترقی
 چاد و شروت و مکت عزت معروضیدار و کجریان
 و جمال من سولو بفضل رب العباد من کل الوجوه لصبی
 مندی و شتو مندی در گذر است امید دلتی که
 از ان طرف نیز بدین غنولم بوجہ باشد و مدت
 مدید و عید بید در دبا مضی آورده که کند صی
 خوش بنوکت لم نیاد و ده از جبر و تصور ریدہ ایما
 الافضی لایندیکر تادست مولا صلت کثیر المشر بہ تزییل
 رستل در سایل این شتاق اللغات معزز

عند

۹
 شمار
 ۱۷۴۴

خطی
 ۱۷۴۴

و حیات منیع مودہ است باقی و یام تنق کلام بالبرکات
 کیمیا ششم قید و مستقیم و لیسیم الویجہ جرم درم برکات
 از عقیدت استار قفاہ قاسم شاد بعد از نیایش
 و بر شش با قدر ام میر اند که کو ایف میشت بندہ
 تا ابل حال تحیم به در عظم انما اثر ابر شکرانه صدیر است
 یقین که از الطرف بدین منوال قودہ باشد و از منہ
 کثیر از سبب در سافت بر در رسیدہ کہ حج
 اطلای نیز سیدہ مضی مایض آیندہ تا حصول قد موی
 بر از نایجات مدہ حقایق کثر نواح یادش کفر موی
 کہ عین تغیر درین مندرج است زینک ساید معانی
 و کرامت بر سر فرزند لکم مبسوط دارد و بحرم النور
 شیع زان مدن احیان کرم فخر استمندان مجور
 تو ان قطر استان ز اد عنایتکم از احقر الفاس فی
 حیات و لم محمد عالم بعد از طی مراحل کلام بالوف التام
 بر در عید و در کیمیا شتاق و جیمہ شتاق قدر موی شتاق

لعل
 در بر العجا
 قاصد

الطاف والاعطف نشان منج الجود والاحسان را و شفقت
 بجز از اسم مودت و محبت خط مرسول است مشتمل
 حقایق یکسانگی و یکپارچگی و وصول رفوخت از در نورش
 بدست آیند و روند اجبارا لطف همیشه مفتوح دواز
 که خورشید درین میباشد زیاده عدو کم مردود و علم
 محدود باک منتهی قوت است پیر مروت عنا پیر
 عقیدت را استعلا کلام و انفع الهام نه با و الکرام
 صاحب علم و خاتم فی زمرة الانام جمع الخواص و العوام را
 اند ششمه و هفتمه بعد از ترسیل قوافل ادعیه را کیه و نشی
 موقوف و موسس بمنصبه اعلان مفضل و مشرعا اظهار
 ان الملوك اذا دخلوا فی الارض افسدوا تمهید قواعد
 ریاست محمد ششید برین امر است که آثار نظام از عجز
 و فقر منحل و منعت سازد و ترجمه طریقه و رز که عند
 مایور و عند الناس مشکور درین مندرج و منجد است
 علی الخصوص ترقه علماء موضع مرحمت است باین ناطق او

للعلم

للعلم در جاست و ثابت است بکثرت بنوی العلماء و دانش
 الانبیاء و فی هذا الامر منتهی لیس العلماء و قار و لا انصار
 سوی اند صاحب جهان فیض بخش فیض رسان
 پس لایست داوره مانده حفاظت دینی به دوه رنگه بودیم
 بل دنیاوی هر چه سخاوت و خدای پناهمه کاندی به عالم او به
 مسکن او به عاجز دین که خدای به فرقان کین مرتبه عالم او
 ده ویلی شونک دین او به ذریه کین تبه د عالم دیر
 ده او به این ده انصار او کین بخش به عالم نشی
 جوه خفته به غیر دلالت کاندی او لاجده دیره ملا
 کاندی قبله صور و کینه معنوی مقتدای طاهری و باطن
 استظهار نیاز مندرج طایفه و مادی مستمند
 حضرت و تعمیر امور به بر مفارق فرزند من نطل
 که شتابانند به دراز و دراز او را که قد نبوی
 شریف که سر آمد مقاصد است معروضه را بر
 فیض بریکر دانست متعادی منقض کشته که باقام

خیریت ذات بارکات درویداد آن سواد و زلف
 و ممتاز لغومه از سبب مسافت بید متفلسف از نظن
 نیاید که خبر بانی رسد از این محراب انتظار لیل الهی
 نکر و در شاد راه اجبار دوچار لاچار قاصد اجوره در
 بجزمت یکسا خاصیت فرستاده رجاء که خبر خیریت ذات
 والا صفات و کیفیت روزگار و رونمایی آن حوالی به
 نگار قلم مشکین رقم فرمایند که طعنه نیت خاطر فائز دین
 متصور است زیاده سایه عالی مدام و مستدام
 با و بجزمت النون و الصالح سایدت که بسیار از سر
 بساطت ظلمت ابد اگر از خدمت دورم بدل شمرند که دارا
 چو قمر یحیی در گردن نشان بند که دارم قبل حاجات
 و کعبه مراد است پشیمانی حقیقه و محقق قبله کاه صابرا
 زلف الله عنایت از بنده شکسته ای استباه قاشم لوار
 فلاح عقیقه و دنیا و صیقل که تشریح آن تحت اقدام الوالدین
 است بصید تبلیغ و تصحیح التماس من غایب که این خبر دور و بجز

بوصف

بوصف و بدت امتداد انتظار و بجزمت در مضطر از یک شیده
 که خبر خیریت از این محراب بید متفلسف از نظن
 و زلف الله عنایت از بنده شکسته ای استباه قاشم لوار
 از خاطر عطر که بید کان کم بیکر شیشه اندک و ایام حج مع استقل
 و استتغال دنیوی در پیش شده مضی مانع مستقبل
 کوالیق من وعن و واقعات تعلقات آن نواح مواجبار احیا
 خویش نبوکلم آورده باشد که تکیه دل حریفان
 و مضطر در این متصور است زیاده عدو کم مردود و کم محرو
 گردن دارم که خاک انقادم طوطیای چشم سازم و مبدی
 از اهل الله عنکم کل آفة کنون الجمع فی حال الاضاقه از غی
 و زلف الله عنایت از بنده شکسته ای استباه قاشم لوار
 همیشه عطفه را و نه که عصمت الیق در پرده صله یحیی
 مسطور است و ام عفتا از اقل الیها و بیاه قاشم لوار
 بجزمت از در که عهد بیدر و با نقضا آورده که فتوحات منزل
 و در میل بر چهره این مشتاق سدد و است و ابواب

قنق ورتق وصل و عقرب بر من مجبوران منفقود است بر خلاف یقین
 متخیل کردید موهبت شفاق کافیه بر این پایه بسزاول بود
 در بر امتداد از من نه مکتوب نه زبانی جوایی بجز بر سر میل آمد
 که فرخت و بر سر مرزوق باشد المکتوب نصف المطلق
 الماضی لایزال فکر استقبالی باینکه جزویت در حجت ریاض
 منفک نیست از دیت هرستان را یک کوهن عارضیت
 ذریع کاندلید و نیازیت آفت که دم است که من رویتو بنیم
 آفت چه وقت است که یکی از ششیم دعای که بر لب نایب
 نوید فاس تبخیرا ششیده از مر عدم جزویت اثر طاقت
 طاق گشته به وقاس محبت اسلیم بحیف راس
 فرزد و غراز میفرمده باشد که سکین خاطر اندوختن دین
 متخیل آ باقی ایام عمر در ترقی باد بر لب العباد شکوفا
 کلب محبت کل کلا غنایت بوستان عشاق
 کلستان مشتاق انهار حقیقه فائز و دود و در صیاد
 یار چانی یوسف ثانی ماه آیین حسن بدین دام استغفار

از مجبور

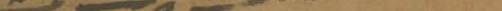
از مجبور و صحرای کمالی حکم فی الزمان اندوه نیمه بر جامه نفیخ
 بعد از آتش فراق و نیران افراق بدیدار و دلدار
 بجز طوطی منقار شایر و جوی پیمنت اندود بقلم دور
 بیان نماید همواره نماید است غنی و پاکد است لاری
 شایر و قناری هم آن نور با صوره اقبال نور حدیقه
 حشمت با کمال سطر و ستاره بوسه بکشت لاری
 غنچه نوش کشفه کلبه است جلال و مارت عالی
 و شمع با کمال عظمت نشان سردار صاحب
 محمد عثمان خان دوم اقباله بالعبود از گذارش ادب
 ماوجب که رویه شایسته و طریق بایسته نمک
 پروردگان خزان و حن و زله خوران مایده لطف
 دانتان است مروض طمر عالم بالحمده و شکره دارد
 این جهات بروفق تمای خاطر است جوایر صحت
 غزلج و لطیف و عنصر شریف سموار از جناب
 الله رب العالمین بطلب دلمه

محمد عثمان خان

مقام

ماہر بنامہ صاحب سنا سنا ہوا ہے کہ اسے

المعتمد بالله

Handwritten notes:

1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 22

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

二二二二二

١٠٠

مجلس ۱۰۰

Handwritten musical notation on a single staff, consisting of several measures with notes and rests.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various note values and rests.

بہارِ نوید

از دست مهر نغمه‌ت بلبش خوارم و انی واقف رو

استحقاقی حافظ کل مریدی حکیم صاحب جو سرا و عتایت و درجۃ

صالحه از اقا العبد محمد علی بن خاکی فرزند و اسم بعد از او قلع

و صاغر و صاغر و صاغر و صاغر

والمطهر من غير خشية ولا غش

اعمال کار و ابدی است

مجلسی اوقات میں یوں کہ ہم یہ کہہ سکتے ہیں

از روی علم و درجه و مقامات و مرتب است

حالی بنظر عمیق دیده میاجلاب ویریه ادویات

نسخه مؤثر و زیاده از حد

افغانستان کور دیکو هر ادوایت که قانع د قانع ایم کور

اشفاق فرمائید بیشتر حمد و الثناء و عید عصر اندازید

ببرادر عزیز القدر کنیزش کرم شاه و غیره برادران محضه

حق محفوظ باشند از جانب محبت اشتباه قاصد

در باب طهارت و طهارة

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

عبد الطيف

شاه
نعم

رب المعبود خیریت غنی مرا که در این حاصل و اصلت و دست
 مزید و عهد بعید و امداد و تکرار و توفیق بیان منقح گشت که
 از اخبار اخبار خویش و مقدمات معلوم است بنده مشتاق طاهر
 نکر دانیده مولتش بجز استغاثه امورد نیامد و دیگر مبادا
 که برخلاف که عتد تا گشت طلق ملاقات کیفیت دروید و انجاس
 و عن بنو کلم آورد به محبوب آیند و در وند مرسل دانسته باشد
 که تسکین دل حزن درین تو اندوه زیاده خیریت نصیب بر البیاد
 حوستان مایا که درین عانت ذره کاغذ بصد وینار نیست
 بهرست تو که محب بیک رنگ حوشت با فیه رنگ گفتار تعدد
 رفتار سبیل مهر غنیمت و فرشته خورشید و یار ادام چشم ابروی
 هلال و لعل و نمک در میان دیار سلامت بهر بعد از نایره استیفا
 و سوخته سوزش افتراق و پیش دل سطاق و حزن بجز
 پیوناق و نظم نامه پی وفاق مشکف میدارد از آن روز که از
 معانقت جسمانی و معانقت روحانی هر دو مجرور و بی صبور
 و پرفتور افتادیم خدا شاهد حال است که نه دور آید و نه شب
 انشام

آشام دارم در ورطه محراق و غراقت و در لاله کرداب
 اضطراب بی تاب مانده آیا کی باشد که ایام ملال و غلال
 ازین ذلیل بی دلیل و ماه رمضان و خشکیت کلو و زبان
 به عید وصال سبیل کرد و آن روز کدام است که من و تو بیهم
 آن وقت و وقت است که یکی از ششم ایام عیش و عشرت و کامرانی
 مستدام یار خان نویسه عالمها فریبع الجایگاه میخایگاه مقرب
 یارگاه خان سمو لیکان بلند غنیمت عباس خان سید لعل ازین غنیمت
 بی خلق قاشق نمک بود از ارتفاع مدارج استیفا مالایطاق و دیدار
 ملاقات فرحت علامات که حد و نهایی ندارد و مشکوف و فرحت
 ضیاء میدارد و که جریان احوال انجمن یون عذایت الهی است و حب
 دید که ازین طرف نیز به نیت و الیه باشد و ازمان مدید و عصا و
 با سفا آورد و هر چه از صفا و خورشید و سواد و انجمن یون
 ششم نیاید و در ده عرقی بجه هر که فاشته مرسله است و بوی
 ازین ازین سیده لازم که احوال سوانحات لیم سواد و بوی تر سبیل
 که چنانچه انتظار در ده رله و چهار است و هر ایام جمیع بکام نام

حدیث

حاجت نمان سوال نیست که در حضرت کریم تقصیر حاجت
 قبله حاجات و کعبه مراد است قبله کعبی صاحب ایمان را داد الله
 اجله از صوب کثرین فرزندان و کثرین نیازمندین مدون
 بعد از عجز و اندک موضوع میدارد که همه وجوه از بیخیت خیریت است
 وصحت سید القبر از واحد حقیق ترین و درست است میدارد که الهی
 از هر هر حادثه و زکار در کف حاجت این در غفار مامون
 و مصون دارد و بجزست النون و الصالح دیگر اندک بنده در تعلق
 بهشتی خواندن خود شغل میابد بدست بر آئیده و رونده
 جز فریت خویش مع رویداد آن سوله بنو قلم آورده باشد
 که کین دل فرین درین تواند بود بلکه مدد و وعد و کم مدد
 مرکز علوم ظاهری و باطنی مجموعه فضایل استلای صایم زید
 اللطیف اجله از امور ضعیف عبداللطیف بعد از تبلیغ نیایش کوشش
 بعد تضرع و انکس بمنقذ اعدان بر آرد مرکز خط و وحدت
 و جودت خواص بحر عرفان کاشف کوزر بانی واقف
 رموز سبجی جاسوس ده بنو مقصب طریقه مصطفوی

کتب معتبره
 در بیان حاجات
 و کتب معتبره
 در بیان حاجات

مظهر

مظهر مراتب سلاسل سلسله الهوت تصرف رتبه سوره
 مظهر مناقب جودت و ملکوت موضع استار حقانی
 مظهر شرح فیوضات لایسی مورد ملهات غیبی مرجع ملک
 صفائی و رعنائی صاحب کرامت و الهی ولایت اعنی
 مولانا صایم را داد الله افضاله و نواله بعد از تمییز نه فیض
 کاشانه و خواستی شینان مشهورات جاده سیم
 و طریق تقیم بالوف ضراعت و مسکانت مؤدی می
 سازد که این مور ضعیف و محل خف از حقیق بذات عصیا
 و حصین ضلالت نفانی قطع فرمایند بذیل عاطفت حسانی
 منظر و مظهر نمایند تو دستگیر شوای خضر فی خسته که من
 پیاده میروم و پیران سوارانند تقبل فی ولا تر د سوا لی
 اغثنی مرشد آمد دجالی من بچاره مسکین و مهجور قتاله در
 بعد نفی محصور گذشته عمر من به پهنوی دلیل راه نشو چون
 بعد از این زیاد و غل غلوت و عاطفت و رحمت بر ترق دامن
 در شکلات در مانده کار مونس عصیان ناز و آید و او نام

مبسوط و ازاد

مانند اینک که درین سوره که در این جهان است اینست حقیقت و ایدام
صورت و جلالت عالی فلان در میدان زندان و لکن در این
کفر زلف مطلوب سلام هر کلمه از کفر عارض معشوقه اسلام است
از روی ادراک مصلحت و سبب جانشین و لا صغیر
مشکلات و میگوید که سبب احوال در کاشن اما در کل حال
برش خارش و سبب سبب سبب و صحت و عافیت و طوطی
طبیعی انجالی احوال از درگاه که جبهه و خولده و میباشم
که اینده و بقدر عافیت و سبب که در کفر و مصدق
منه و است بروی و صفت و صفت که در کفر و مصدق
و سبب ایمن و یارب العالمین بقیه السلام آنکه بر خود عافیت
منه و عافیت از دست تقارب و سبب که در کفر و مصدق
نور و عافیت از دست تقارب و سبب که در کفر و مصدق
تعدیل و در در خدمت و سبب که در کفر و مصدق
خواهر و در در خدمت و سبب که در کفر و مصدق
سبب که در کفر و مصدق

منه

میفرموده باشد ازین سوره که در این جهان است اینست حقیقت و ایدام
صورت و جلالت عالی فلان در میدان زندان و لکن در این
کفر زلف مطلوب سلام هر کلمه از کفر عارض معشوقه اسلام است
از روی ادراک مصلحت و سبب جانشین و لا صغیر
مشکلات و میگوید که سبب احوال در کاشن اما در کل حال
برش خارش و سبب سبب سبب و صحت و عافیت و طوطی
طبیعی انجالی احوال از درگاه که جبهه و خولده و میباشم
که اینده و بقدر عافیت و سبب که در کفر و مصدق
منه و است بروی و صفت و صفت که در کفر و مصدق
و سبب ایمن و یارب العالمین بقیه السلام آنکه بر خود عافیت
منه و عافیت از دست تقارب و سبب که در کفر و مصدق
نور و عافیت از دست تقارب و سبب که در کفر و مصدق
تعدیل و در در خدمت و سبب که در کفر و مصدق
خواهر و در در خدمت و سبب که در کفر و مصدق
سبب که در کفر و مصدق

منه

خود دارند و گذشتگان را بقا بخیر نماید و پس ماندگار باشد و در این
 بر دارند طلاق نامه عرض از این نوشته آنکه منکح فلان و در فلان تو منکح
 ساکنه فلان ام چونکه در فلان قبل از این عبادت هر یک پنج وعده
 بودم که از اولت من اندام مخصوصه برضا و رغبت طلاق دادی
 و هر خود را بخشیده و هم طریقی را نصیب شدیم این چند سطر بطریق
 نامه نوشته دادم که ثانی الحاح شد و هر یک پنج وعده
 بخیر من و اول و انتقام بخیر بتاریخ ماه سنه
 طلاق نامه منکح شده درگاه مقوم بر نیوید که بتاریخ ۱۲ ماه ربيع الاول منکح
 زوجه من که مدت سی سال مابین خود گذران نمودم
 الحاح برضا و رغبت خود بلا جبر و اکراه طلاق دادم و مطلقه بطلاق
 کردم و از خود منقصل نمودم و بعد از این بیعت است از هر عهده حرام کردیم
 و بعد از این عادت هر یک را که شوهر میکند مختار است هیچ دخل و غرض
 مرا نیست و نخواهد شد این چند سطر بطریق طلاق نامه نوشته دادم
 که ثانی الحاح شد و هر یک پنج وعده با شد و کان ذلك بخیر من و اول
 و انتقام بخیر بتاریخ ۱۲ ماه ربيع الاول منکح شد و منکح
 جانی مرا که فیوض شش بجا جامع مقبول و منقول حاوی فروع و اصول
 فضایل و کمال پناه حقایق و معارف آگاه استادی مولای

طلاق نامه

۱۲۸۱
 شهر ربيع الاول

عطا

عظا که مرا میسر حاصل نماید و احوال از کمترین تلذذ و کثرت
 که در این استنباه قاشم و بکشتن و انکس و تصدیر و تقاضا
 معروضه دارد که این تلذذ و حادوم دیرینه از تلذذ اقسام این مستقام
 با بقضایر تادریا و موانع از نمانشید و الا مقام محروم
 مانده و از لکن جناب فیض را کتاب بعاطفت نامه این قلیل
 البضاعت ممتاز و سه روز نگذیده از جرح بسیار و فزع
 بی شمار میل انهار موس و س و مشوش میباشم که
 که ام وقت بقدر بوی ذلت اقدس و صفات مقدس شرف
 خوانم شد و از طوالت کلام که مقتضی کلمات و ملائت بود
 اندیش نمودم با حقصار اینجا میزاید و عمر کم طویل و مددکم دلیل
 نیز اقبال و طایر اجلال شمت و بکالت استنباه شوکت و ذرات
 آگاه دیوان صاحب ساون مل چو زید شوکت و حشمت ذره
 بی استنباه قاشم بعد از این از نیایش و ستایش و
 میسر ارد که چند قطعات زمین برابر میدم کاش از حکام سلف
 بخیال و اطفال این بنیوان صاف و مرفوع القلم بود در حکومت آن

فصل

سچا و کرم مسدود شد قلمه نمان از لب جوفه و مساکیم افتاده
 کام بدر رفت بدیده فلکات و ملکات رسیده نند توت لایق
 پی کسب این هنران چنین از قوه بود و قریب سال شد که مظلوم و مهلوم
 شد نه ایند الیجا بد باره الا و کلام علی آوردیم که چشمه لطف و عطفت
 است که قطعات منبوره بدستور سابق بحر ابرار آید که عیال
 و طفلان بچارگان از دور طاعت استخوان یابد و به عمارت ابر
 است غارت غایت بموجب گفته چون حداد ترا حشمت جاه حشمتی
 میتوان کرد بهر خسته نگاه کر تا تو نیز حاجت محتاج برادر یابری
 یابری یاقلمه بلقلم بهر جور لایق کفایت عرصه و شکور این بنویان
 دریم تو نه بهر هیچ بعید از حسن اخلاق آن والی ملک نیست که شکاک
 فلاکت ز دکان بلبان رسد واجب بود عرض نمود که کجاست
 و بهریت در ارتقا و اقتضایا به رشد لایق راجع المسترشدین
 الحج المکرمین در اصل ریاض مشاخرین متوصل حدایق للاحقین و مشی
 اجمد اگر میزاد السجلا بهر از ترشح مافریضه بالوفیانه و انجاز بعضی
 قریب اس بی اس اس ایست که شیف بی انتباه قاشم کجاست
 ادا یابد

او در غایت کرم و سچا و کرم رسیده از زنده خدا مان بیست مان و از خود
 و است من موم مانده که در تاسف می باشد که کلام دقت بیانی
 مبارک ملحق به طاعتی شود که بهر سعادت احقر که در این حدیث بی کفایت
 بنزد ابرار رسیده که یابد و در طاعت بی لطف و فضل مرشد خود بهر شرف و نایب
 ایام الفضال بقیه و سعادت بی با بحسب است نعم و الهام به مرید یابد
 مریدی است به محبت الکنشاه می باشد که شام بهر سید یابد که یابد
 دعائیس حرر بنصیه مشهور در این حدیث که کیفیت نام در اخلاص شام
 محتوی بر اصناف حق و حلال نموده بود و در حدیث نرانی چهره و حصول
 آوردند در و حلالی حاصل گردید در بر این حدیث بهر با لایق مفهوم گردید
 اند و نیز در اندک است پیش خود طلب غایت نمودیم بهر حلقه حقیقت
 مفصله که خواهد انجامید و الله را بهر خطیر راه نهد از دست ناووس
 شیطان و اغواء نفی بی بهر فضل سبحانی بهر حقیقت
 خواهد شد زیاده الله حکم اینا کنیم بدوست و کسب کل کار
 میا تبدیل خسارت که دانی مشفق شفیق و محبت
 خلیق یعنی ملا و محبا مؤمن کرم جناب قاضی صاحب قاضی فخر

[illegible]

موضوع قلم جو ابرق در آید و ترسیل خدمت گوید اما نفس که از
سبب زحمت و اتمام شایسته ای و بهار گذار زنده گانی و بهنگام
روایح است و کامرانی و باعث جالب حکمرانی جو ابرق است
سلامت و خالصت و در محل تولد و التواء و یامروم هر دو نشین
درین محلیت است اما در اجتماع و اغوا خشنه که غنچه
درین غرض در محفل مبار و در همه امور و رجوع اقتدار
مانع نیست امور نزدیک و دور باشد و بهیچ چیز که در اندام گویا
معاود دارند و اظهار صورت فضل خدا بکار اگر خدا یار و مددگار
بیشتر نوکر و حاکم نیست

نامہ ایضاً اور شہر کیلئے

برای طهت دیشنی و دنیاو

صدیق	یا قهار	یا قاهر	یا علی
یاد دایم	جبرائیل	علی	عزرائیل
یا مسطی	حسین	محمد	فاطمه
یا ذرئیل	اسرافیل	حسن	میکائیل
عثمان	عمر	جعفر	فاروق

[illegible]

مخلص	مخلص	مخلص
------	------	------

ایرون مشک عدد
الوز اوله

نیم آب نیم
نیم عمل گوی کریم

[illegible][illegible][illegible]

چشمه
نام دیو آفت
زرد رنگ دارد
سایه کناره کوته
خالی باشد جوارک شکسته
زرد یا زرد چوب لار
کبریا که زرد نام خواص

567
 1951
 8/11/51

در تاریخ چهاردهم شهر چهارم الاول سال یکصد و شصت و شش
 یکم بود که اقرار بمشتر عفو غلام رسول بزرگه قبول شد
 قوم آوان حال جز اقراره مشتر عا بر بنوبه که فرودست به بیع صحیح جائز شد
 بنظام الدین بزرگ امام الدین قوم فلان هکلی و تمامی موارض چهارم بر بنوبه
 از حصه نمیدارد عفو قابل زراعت که واقع است در قریه حاجرت
 علاقه آنک ضلع راول پندیر و محد و دست با بنجد و اربعه مشرق
 متصل است به پشته غلام علی بزرگ نظام علی و غرباً ملوک است بزمین کلد
 و جنوباً ملوک است بزمین محمد بخش و شمالاً ملوک است بسره کلد
 فواصل در کلید و علاقه آنک اظهاری است بجمع حقوق و در نقش کل
 قلیل و کثیر هوینها او منها بمقابل مبلغ هشتاد و دو پیه ضرب چهارم
 که نصف آن مبلغ چهل و دو پیه که موصوفه بوجه باشد تمام و کمال از
 تسلیم مشتر عذکور گرفته قبض و اخذ مشتر عفو و اذن بانشقاق کرد
 و خرید مشتر عذکور مبعوضه مذکوره را از بایع مذکور مع التقابل فی البدلین
 من الجابنین و مقروضه مذکوره لازم الوفا عذ که هرگاه بایع مذکور مثل
 غیر مسطور بمن رسانید مبعوضه مذکوره را بوی تسلیم نماید و کان
 ذلک بخیر من الدول و التفات المرقوم سه ماه و پنج روز
 ۲۸ اکتوبر ۱۱۸۷

در تاریخ چهاردهم شهر چهارم الاول سال یکصد و شصت و شش
 یکم بود که اقرار بمشتر عفو غلام رسول بزرگه قبول شد
 قوم آوان حال جز اقراره مشتر عا بر بنوبه که فرودست به بیع صحیح جائز شد
 بنظام الدین بزرگ امام الدین قوم فلان هکلی و تمامی موارض چهارم بر بنوبه
 از حصه نمیدارد عفو قابل زراعت که واقع است در قریه حاجرت
 علاقه آنک ضلع راول پندیر و محد و دست با بنجد و اربعه مشرق
 متصل است به پشته غلام علی بزرگ نظام علی و غرباً ملوک است بزمین کلد
 و جنوباً ملوک است بزمین محمد بخش و شمالاً ملوک است بسره کلد
 فواصل در کلید و علاقه آنک اظهاری است بجمع حقوق و در نقش کل
 قلیل و کثیر هوینها او منها بمقابل مبلغ هشتاد و دو پیه ضرب چهارم
 که نصف آن مبلغ چهل و دو پیه که موصوفه بوجه باشد تمام و کمال از
 تسلیم مشتر عذکور گرفته قبض و اخذ مشتر عفو و اذن بانشقاق کرد
 و خرید مشتر عذکور مبعوضه مذکوره را از بایع مذکور مع التقابل فی البدلین
 من الجابنین و مقروضه مذکوره لازم الوفا عذ که هرگاه بایع مذکور مثل
 غیر مسطور بمن رسانید مبعوضه مذکوره را بوی تسلیم نماید و کان
 ذلک بخیر من الدول و التفات المرقوم سه ماه و پنج روز
 ۲۸ اکتوبر ۱۱۸۷

[illegible]

١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١

2	3	4	5
6	7	8	9
10	11	12	13
14	15	16	17

فخرج شدند پس اینها را که
در کلبه او بودند

[illegible]

و ملاحظه شود این تقویم را نوشته و پخته کرده و در پیش خود دارد چراغ

[illegible]

1	4	9	16
4	9	16	25
9	16	25	36
16	25	36	49

16 25 36 49
 25 36 49 64
 36 49 64 81
 49 64 81 100

ازین
خارج نمیشود و باید کرد و در این
لحظین حاضر شود و اعلا کی بود
او بگذرد و خوار است از خود نه نگاه
مستقیم خیر از حق و اله بداند که در این
کدام سیر بیان تو شکسته و نه
دیگر از این و از این برای حاضر

This image shows a manuscript page from the Voynich manuscript. In the center is a circular diagram featuring a sun-like face with a large eye and a smiling mouth. Radiating from this central figure are several lines, each ending in a small, stylized figure or symbol. Surrounding this central diagram are four 2x2 grids of Voynich script, one in each corner of the page. The script consists of various symbols, including circles, lines, and dots, arranged in a structured manner within each grid.

اسم جن معلوم باید کرد
برگاه که اسم معلوم شد این
دوازده یا بیست و نه نوشته کند
و بار ده بار یا بدوح
بخواند و بر سر کار و
کف کند و بر سر کار و

در اسم جن نهاده و نه در ده که عا^{۱۲}بر نشود و در این است

اسم جن
 اسم احد
 البوين
 اسم خود
 دلو

و اگر بریان بسیار است
 و اسم جن معلوم نشد این
 باین طور نوشته شود
 یا بدوچ بخواند و بر سر
 بس کار دراد و مشک
 زد کند و اگر کار
 باشد و نیت بخاطر
 ریش دانه داخل کرده

مکتوبه بود که در آنه مایه رقیق خوانده آمد آنست

This manuscript page, titled "کتاب الحکمه" (Book of Wisdom) at the top, contains a central diagram of a human figure. The figure has a circular head with the word "دماغ" (Brain) written inside, and a body with radiating lines extending from the head. The figure is surrounded by Persian text, including "جگر" (Liver) at the top, "مغز" (Brain) on the left, "مغز" (Brain) on the right, and "مغز" (Brain) at the bottom. The page is framed by a double-line border with decorative corner elements.

و اگر بپای بسیار سر کشی کرده و در تصرف نیامده و یا طایفه باشد
این دایره باین طور عدد نوشته یک در مشت خود گرفته و دیگر در پیش
چون و اگر گرفته قرار خواهد گرفت و سر کشی نخواهد کرد و اگر باز بقیه نوشته
آن دایره که در پیش چمن و اگر گرفته بود آنرا در اندک آب شسته و آن آب
بیس در چشم چمن و اگر بکشد اگر باقی مانده آن آب بر روی او بنهد از آن

که تر نشود و دایره را شست
این عدد تقویر مرقوم شده
بجای بچهد است یعنی افود
و باید که در اسم خود در اسم
چون طرح نیند کند پس
خود غایب صاحب

۸۲	۴۴	۸۱
۲۴	۳۴	۴۳
۱۳	۸۱	۴۹
۲۴	۳۴	۳۴
۴۹		۸۰
۳۴		۳۴

اقتیاد است که هر یک ستوا
چون برود و تقویر
نوشته میکنند الحق
پس بعد از
نوشته تقویر و
در گشتان
خود بخار و بطرف
چند برود و چمن
پیش رو گردد و اگر
غالب بنیجاب

۱۲۵۲۰	۱۲۵۱۵	۱۲۵۲۲
۱۲۵۲۱	۱۲۵۱۹	۱۲۵۱۴
۱۲۵۱۶		۱۲۵۱۸

چمن

چمن آمده پس طرح در آید و باید که دایره اگر نوشته غالب آمده باز صاحب بکشد
که یک در این برود و تقویر نوشته بکشد پس بعد از نوشتن تقویر در گشتان
خود بخار و بطرف چند برود و عاقل خواهد شد و اگر غالب چمن آمده تقویر
پیشین را نوشته و در گشتان خود بخار و برود و بطرف چند برود عاقل

نشود و اگر مس او افتاده و در طبایع پس تقویر پس را نوشته و
در گشتان خود بخار و بطرف چند برود و چمن عاقل گردد و آن صاحب
رفتق برود و شنبه و یکشنبه که هرگز نزد در حالت مسافت و غلظت
خود و اگر کسی خلاص نشده باز طرح هفت هفت در اسم خود کند
ضم اسم احد ایوبین باید کرد و اگر یک ماند مرض برود و شنبه است و اگر
دو ماند مرض برود و یکشنبه است باز منع از رفتن بطرف چند برود
و دیگر روز نماز و غلظت و غلظت در طبایع امنیت که در گشتان غالب
است بر همه طبایع دیگر بعد بادی غالب است بر خاکی و آبی و این هر دو
بر این برود و طبایع مغلوب است دیگر این تقویر بر این دفعه میگرد

و اگر بپای بسیار سر کشی کرده و در تصرف نیامده و یا طایفه باشد
این دایره باین طور عدد نوشته یک در مشت خود گرفته و دیگر در پیش
چون و اگر گرفته قرار خواهد گرفت و سر کشی نخواهد کرد و اگر باز بقیه نوشته
آن دایره که در پیش چمن و اگر گرفته بود آنرا در اندک آب شسته و آن آب
بیس در چشم چمن و اگر بکشد اگر باقی مانده آن آب بر روی او بنهد از آن
که تر نشود و دایره را شست
این عدد تقویر مرقوم شده
بجای بچهد است یعنی افود
و باید که در اسم خود در اسم
چون طرح نیند کند پس
خود غایب صاحب
اقتیاد است که هر یک ستوا
چون برود و تقویر
نوشته میکنند الحق
پس بعد از
نوشته تقویر و
در گشتان
خود بخار و بطرف
چند برود و چمن
پیش رو گردد و اگر
غالب بنیجاب
چمن

در کتب معتبره ایست که اول هفت بار این پند نوشته و هفت روز در سجده
 بکشد و لکن زیر آفتاب لای او سپید شود و اگر در سجده است
 علیها تسلط علیها و این اسما که حق یا الله یا علی یا فو و یا بدوح یا رحیم
 یا کریم یا غفور یا شکور یا سمیع یا بصیر یا جبار یا قهار یا حلیم یا علیم یا حکیم
 یا ستر یا باسط هفت جا نوشته یعنی هفت تقویر کرده و در آن هفت
 روز یک یک در شیر یا در آب بنویسد یعنی آن هفت پند و این سیزده اسما
 هفت تقویر نوشته و یک هفته بکشد اول در دو یا زده بار در بنا که اول
 این پنج رنما می باشد بخواند و باقی چهار رنما یک بار بخواند و آخر هم در دو بخواند
 مصرع دوم کند و از آن شربت کرده بنوشد بقره دیگر روز اول بخورد و
 بخواند اول رنما هم خوانده و دوم رنما دو یا زده بار بخواند و باقی سه رنما یک بار
 خوانده و مصرع دوم کرده و شربت کند بنوشد بقره سیم روز اول دو
 رنما یک بار خوانده و سیم رنما سیزده بار بخواند و باقی دو رنما هم خوانده
 اول و آخر در دو بخواند و مصرع دوم کند و شربت کرده بنوشد بقره
 چهارم روز اول و آخر در دو بخواند و اول سه رنما یک بار خوانده و چهارم
 رنما چهارده بار بخواند و باقی یک رنما یک بار بخواند و مصرع دوم کند و شربت کرده
 بنوشد

بنوشد بقره پنجم روز اول و آخر در دو اول چهار رنما یک بار خوانده و پنجم
 رنما در یازده بار بخواند و مصرع دوم کند و شربت کرده بنوشد بقره اول و آخر
 در دو و سیم رنما را مجموع یک بار بخواند و در مصرع دوم یک بار بخواند
 آن مصرع یا آن نمک در هفت روز با طعام بخورد بقره ششم روز اول و آخر در دو
 و در میان یک بنامه اسما و اصحاب این پنج رنما بنویسد و تقویر نوشته
 یک تقویر در گلو بندد و باقی چهار تقویر را در چهار گوشه خانه بنهد و لیکن
 این شرط است که هر تقویر را در خشت میانه تپه بنهد یا یک دیوار را زده و قطع
 بسکین بنامد این پنج بنزد آن خشت که تقویر در او می باشد آن پنج روز
 کند در چهار گوشه خانه این چهار تقویر را بنویسد و این پنج رنما
 رنما حلقه بنامد رنما یک من تدخل النار آه رنما آتنا سمعنا آه
 رنما قاعفر لنا آه رنما آتنا ما وعدتنا آه و آن سه حضرات است
 اللهم ارحمهم اللهم ملک ملک ملک بنده خسته و خجسته
 و ملکس بنو جلو فلو یلو یا قاهر قهرت یا اظفر و اظفر فی قهر
 قهرک یا جن جنیک حاضر آوری حاضر شو حاضر شو من جانب الحق
 و المکارب حاضر شو حاضر شو من جانب الامین و الایسر حاضر شو حاضر شو

یو خاتره یو خاتره نو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره
 نکند و شمعونی یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره یو خاتره
 این آیه است و باطنی از لقا و باطنی تر از و مادر سکنات پیشتر
 و نیکو یاد اول و نیکو یاد بار بر پنج عدد و نیکو یاد و نیکو یاد و نیکو یاد و نیکو یاد
 سیوم روز و دو بار بر عدد و نیکو یاد چهارم روز یکبار بر یک عدد و نیکو یاد و نیکو یاد
 و هر روز خوردن ده دیگر **ترتیب معصرا نیست** اول سمف بار
 در و دو بخور بسمت هفت بار و دو بخور بسمت هفت بار و نیکو یاد و نیکو یاد
 بخور بسمت هفت بار و دو بخور بسمت هفت بار و نیکو یاد و نیکو یاد
 هفت بار و دو بخور بسمت هفت بار و دو بخور بسمت هفت بار و نیکو یاد و نیکو یاد
 بخور بسمت هفت بار و دو بخور بسمت هفت بار و نیکو یاد و نیکو یاد
 تا به گریا باز ده نوشته کند بخور دهنده بخور بسمت هفت بار و نیکو یاد و نیکو یاد
 خنق اولی تا به آخر آیه بخور آب دم کند بخور دهنده

در سینه
 از زبان
 حافظی

در سینه
 از زبان
 حافظی

سر کین شد و رفت غم قند برود افروز گشت در آینه دیرالک
 ز انقلاب گردش گدازد و درین روز خزان گویا جان بخت گدازد
 و کی نشسته و دل در پی نه سرش بی غم بهی دور در دوری
 خوراک آید و دل چینی خلوت با بخت خلوت با و طری
 بارک ماین دی براد تو کم پیمین و زده پس پیمین رود
 بر ملک دوزخ و پختی خلوتی و لیکه رده لوطه تر که
 باب در بیان خرید کردن چار پایان

چمن چمن و ار او تنه نالین که و ثرا نا ایت و اسیر
 سوار و هساری کا و نالین منجه نامنکلو اس
 بکه و اسر ناکده لکین بکری و اس و اس
 پلیدان سکرچی لکین جان و پیمین و هسار
 باب در بیان حساب روزان

بسم الرحمن الرحيم

سلام قولان رب الرحيم سلام على فوج في العالمين انا كذا لك
بخزي الحنين سلام على ابراهيم انا كذا لك بخزي الحنين
سلام على موسى ورون انا كذا لك بخزي الحنين سلام
على ايساك انا كذا لك بخزي الحنين سلام عليكم طيبتم
فاخلوا خالدين انا كذا لك بخزي الحنين سلام
حي حق مطلع الفجر

پتاس سر رنگ يک بوتله قهوه
سفيد کاشنگاري نيم اماره سيق يک پاو

بسم الله الرحمن الرحيم

تست و فوض مقدر در کتاب حق عزيز
نصف ربع و شش باشد ثلث ثلثان سست
و ده و باشد و الفريض نيست زن نقصا کثير
از رجال چار باشد و زنان هشت کير
از رجال نوج و اب جد و اخ حفي بود
و زنسا و بنت بنت لابن و زجه ام بود
اخذ عيني و در علي و حفي هم شما
هشتم جده صبي و صبي پير نيست کار
پس زن احوال اصحاب و الفريض را بکير
من نکردم نظم آن را کرد مخدومي تقيز

اولاب ثلث

سدس باشد پدر و با پسر و زن
سدس نصيب ايدش با د خرد و خرد پسر
عصبه نصف است نوزده زن باشد پچاس

بی پسر و این پسر بی دختر و دختر بی پسر

احوال

چون پدر است و را حوالا پس
جز مایل چار دایم جا پس
جب و اخوت و دام سبوی شد باقی
پس سقوط ام ابی تم اخذ است
جر محروم است از میراث خویش
باید رزق که از وی هست پیش
است مراد و مادر را سهم حال
سرس گرباشد یکی بی قیل قال
و بود این یا ما فقه
ثبت باید در داری صاحب کار
قطع اولاد و مادر را سهم
باید با جد خود رس را **قال**
تقسیمی یک ن نهاد اند میان

گفت با شد و گشت در حال
بی پسر و این پسر بی دختر و دختر بی پسر

احوال

بیست جز این حالتی دیگر که وی در دل خلد
در بنات صلب حالت است در بنات نصف الوحد
تکلیفاتی است با پسر و حد نصیب مرد و زن
بیان بر فرض بکلیه تقصیر وی است **احوال**
چون بنات صلب در اولاد است بنات از این در اولاد
یک حال چند وی رزق است
از بنات صلب کار لیت الهاء
سرس با یک بنت صلبی مر بنات این است
با پسر بنات باشد کم کم سهم الهاء
یک باریشان چون ایشان بود
عصبه گردند از ایشان **کلمه**
خواهران عینه میث را بود احوال پنج

نصف گریبانگی نشان گریبان شد
با وجود آن اعیانی بخت ملائین است
عصبه کردن جمله سهام نشان بگویم
اول علی خواران علی میت را بود احوال یافت
نصف مرگ است نشان هر چه در اندر گشت
سدس ایشان را است با یک خوار عینی قوط
و بود ایشان عینی معذرت باید بگفت
لیک بایشان چو آن علی بود عصبه میگردند
باز گشت و بود ملتی بدیشان دختر و دختر
عصبه میکرد آن بدان پنج که عینی گذشت
شک نباشد در سقوط نشان جد در غیر ظاهر
خوار عینی چو بابت عصبه گردد ای جوران
اندرین حالت بنو العلات را ساقط بدان
اول جد جد به بی ساقط است با جد
چو را سدس است معین کر چه باشد پیشتر

بجمله ساقط است و با بی بود امیران
جد به بی باید گردید ساقط همچنان
در فرایض چون به بی میت مادر را سده حال
سدس با ولد است و ولد الابن پی از قیل قال
مثل مذکور است که باشند ذوی از تحت رخ
و بود علی و یا حنیفی درین هر دو فعال
ثنت از کل است چون بنود ازین مذکور کل
من ذوات سدس مذکور است من از باب حال
ثنت مایقی است جد از فرض احد از و حنین
مخبر این حکم گشته در دو سدس در مال
کر زمیت شود مانند است با مادر پدر
با پدر مانده است با مادر و کر زن از بوال
نظم کرد احوال اصحاب فرایض را فیض
به هر حفظ احکام بی و عوی بقتل از و کمال
باب العیال

چهارم پاره قلم
 پنجم پاره قلم
 ششم پاره قلم

پرتک ورق اول در یک بیضه مرغ اود که دست
 در زویر بیضه هم او دوید که ل کرده در جل منه

پرتک ورق اول در یک بیضه مرغ اود که دست
 در زویر بیضه هم او دوید که ل کرده در جل منه

مرده ورق اول در یک بیضه مرغ اود که دست
 در زویر بیضه هم او دوید که ل کرده در جل منه

سهم قلم چون جلوتر جیفل ادا نه

لو تک سبیل فارسیه که در یک
 بیضه مرغ اود که دست

خوب مالش کنه

صوفی اود که

صوفی اود که

از زبان شمع

صوفی اود که

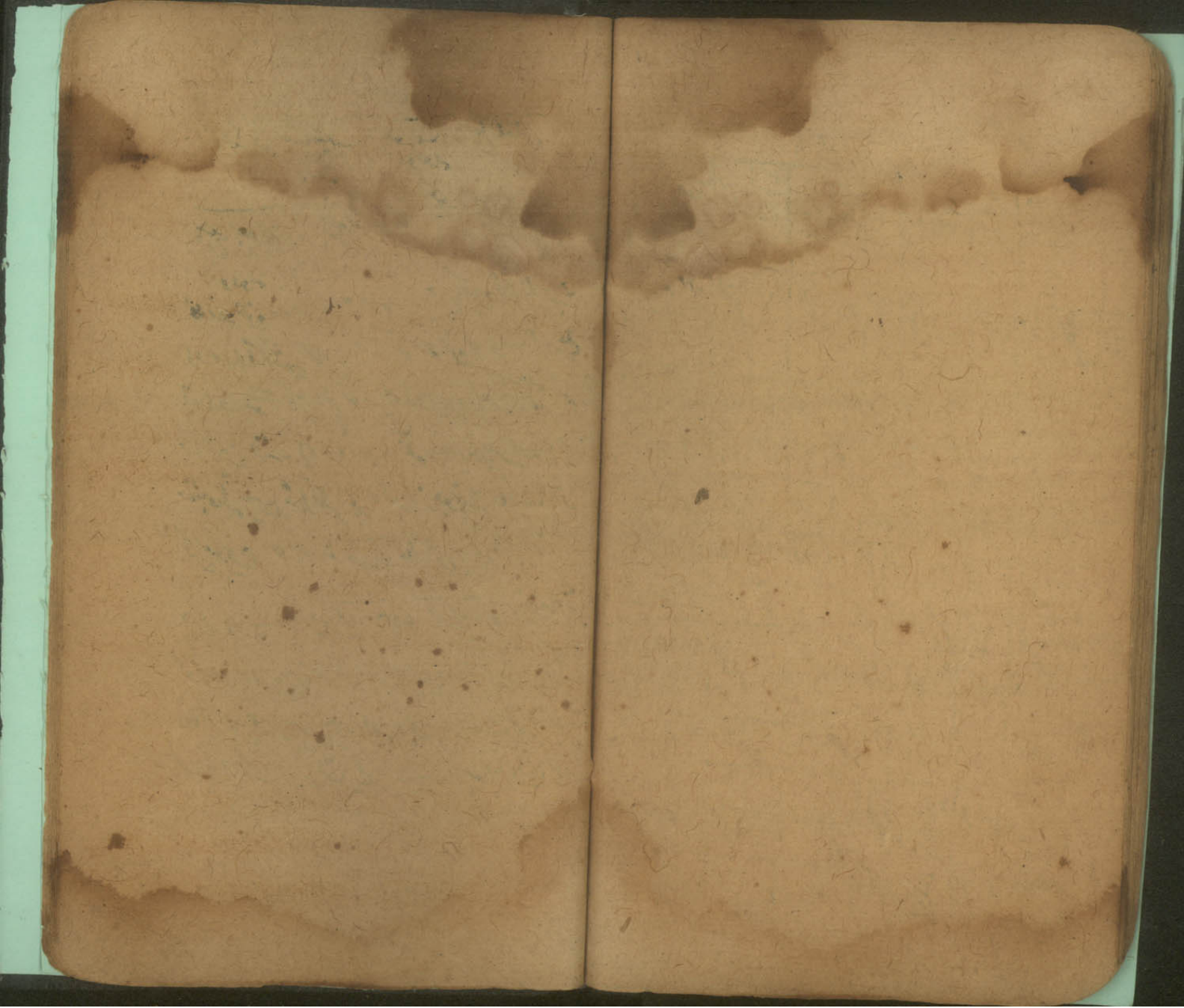
صوفی اود که

صوفی اود که

صوفی اود که

اسکول اسکول اسکول اسکول اسکول

[illegible]

العدنانی

نوعید میر ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}

چچ بوی ^{چهارم} ^{چهارم} ^{چهارم}

نوعید میر ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
کار و غن ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
اوسک ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
تو او وقت ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
ڈالین ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
مطلب ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
کر ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}

چیری ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
کو ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
فعل ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}
کر ^{مشتعلیه} ^{لوت} ^{مردم} ^{مالک} ^{مردم}

عبد الله بن علي

This image shows a blank, aged, light brown page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some creases and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

کتابخانه عمومی خدیجه بنت الیاس

برای ماست از زبان لعل الیهی چکولی

حرطین چیموئی ماجر ریگ مای
اولم اولم اولم اولم

جلوتری دال چینی لوک توپی دار جلم
اولم اولم اولم اولم

دم کار جوفه عقر عقر در زری بیضه کم عدد در کند
اولم اولم اولم اولم

برادر کش روی کار آفر دانه و شیر یک نیم پا و چوش کند
و انجیر دانه در شیر گرم انداخته بخوراند پیر کند
نوع دیگر قلو ملاطی لبنا سول و غسل اولم عدد وقت
خفای لبنا سول بخوراند

برادر شکونائی تنک قند سیاه کونه کبیر اک
و شسته روز خمیر کرده در دوی انداخته پیر بلا نفع
و دوج آب آتش مدد دواثر

از زبان لعل الیهی

پوست بر سر کسین ماجر مجیت ط می سفید
اولم اولم اولم اولم

زنج کل کرده طوطی کل کرده سناری بریان کرده
اولم اولم اولم اولم

پوست ریخته بریان کرده بیج کره سوخته
اولم اولم اولم اولم

نوع دیگر مجیت گلای کته می سفید
اولم اولم اولم اولم

یا فتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

72-

[illegible]

الحمد لله

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

